

ἐνέδωκε· πρὶν ὅμως καταδικάσῃ ἐκυτὴν εἰς θάνατον, καθ' ἑκάστην. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐφαίνετο ἡ ζητηθεῖσα ἡ γυναικεῖα αὐτῆς καρδίᾳ ἀνεπόλησεν ἀρχαίαν τινὰ περίστασιν καὶ συνέλαβε τινὰ ἐλπίδα. Ἐνθυμήθη ὅτι μετὰ τῶν ἑλλων ἀναριθμήτων ἐραστῶν τοῦ, ὁποῖους ἀπέβαλεν, ἦτο καὶ τις τοῦ ὁποῖου τὴν συνδρομὴν δὲν ἔα ἐξήτει ἐπὶ ματαίῳ. Ἐπειτα λοιπὸν ἀμέσως πιστὸν πρέσβυν πρὸς τὸν Σαλαβᾶτ Χάν διὰ νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς βοήθειάν της.

Ὁ Σαλαβᾶτ Χάν δὲν εἶχε κληρονομήσει παρὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ οὔτε θρόνον οὔτε σκῆπτρον· συγκαταλεγθεὶς ποτὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ σμήνου τῶν μνηστέρων οἵτινες κατέκλυζον τὴν Ἀχμεναγάρην, ἄλλο τι δὲν εἶχε νὰ θέσῃ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Τσάν Μπιμπῆς εἰμὴ ὄρκους ποιητοῦ, χάριτας νεότη-

βοήθεια, ἔπρεπε ταχέως νὰ παραδοθῶσιν. Ἴδούσῃ ἐπὶ τέλους ἡ βασίλισσα ὅτι πᾶσα παραιτέρω ἀντίστασις ἦτο ματαία, κατεκρημνίσθη εἰς φρέαρ βαθύτατον. Ἀλλὰ μόλις τὸ παρλάσαν ὕδωρ ἐκάλυψε τὸ ὠραῖον σῶμα τῆς Τσάν Μπιμπῆς, καὶ στρατὸς πολυάριθμος ἐφάνη, ὅστις ἐντὸς τινῶν ὥρων διεσχόρπισε τοὺς πολιορκητάς. Τροπαιοῦχος λοιπὸν καὶ χαίρων ὁ Σαλαβᾶτ Χάν ἔστησε τὰς σκηνάς του ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ κειμένου ἀνωθεν τῆς πόλεως. Ἀλλὰ, φεῦ! τὰς ἔστησεν ἀργά. Μεθὼν τὴν ἐπιούσαν τὸν θάνατον τῆς ἐρωμένης του, ἐκάλεσε τὸν οἰνοχόον του, καὶ τὸν διέταξε νὰ ἀναμίξῃ εἰς τὸ σερμπέτι του δροστηριώτατον δηλητήριον· ἔπειτα δέ, ροφή-

Φρούριον τῆς Τσάν Μπιμπῆς

της καὶ ὄνομα σεβαστόν. Ἐπειδὴ δὲ ἀπεβλήθη καὶ αὐτὸς ὅπως καὶ οἱ ἀντερασταὶ του, ἀνεμίχθη εἰς τοὺς πολέμους καὶ τὰς ῥαδιουργίας τῶν φιλοδόξων οἵτινες διεγωνίζοντο τότε νὰ κυριεύσωσι τὴν Ἰνδίαν. Ἀνεμίχθη δὲ ζητῶν νὰ λησμονήσῃ τὸν ἔρωτά του, ἵσους δὲ ἐπιθυμῶν καὶ ν' ἀποθάνῃ· ἀλλ' ἄλλο ἐξήτει καὶ ἄλλο εὔρεν· εὔρε τύχην μεγάλην καὶ δύναμιν· διότι ἐντὸς τριῶν ἐτῶν διαχάρησε διὰ τῆς ἀπάθειας του πλούσιον κράτος πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν τῆς Ἰνδίας. Ἀλλὰ καὶ ἡγεμονεύων καὶ ἐνδοξος, τὴν εἰκόνα τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ Τσάν Μπιμπῆς εἶχεν ἀνεξαλείπτως κεχαραγμένην εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ εἰς αὐτὴν ἀπέδιδε τὰ κατορθώματα καὶ τὴν ἐπιτυχίαν του.

Μόλις ἐφθασεν ὁ πρέσβυς τῆς Τσάν Μπιμπῆς καὶ συναθροίσας ἀμέσως τοὺς ὑποτελεῖς καὶ τοὺς στρατιώτας του, διεκύνθη δρομαίως πρὸς τὴν Ἀχμεναγάρην.

Δυστυχῶς ὅμως μακρὸν διάστημα διεχώριζε τὰ δύο κράτη· ἡ πολιορκία ἐξακολουθεῖτο ὁλονέν, καὶ ὁ εὐάριθμος τῶν πολιορκουμένων στρατὸς ἡλαττοῦτο

σας διὰ μιᾶς τὸ ποτήριον, ἐξέβουξε τὸ βλέμμα ἔχων πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἔκειτο τὸ λείψανον τῆς πολυποθῆτου Τσάν Μπιμπῆς. Οἱ περὶ αὐτὸν ἀνήγειραν τότε τὸ ἐξαίσιον μνηστωλεῖον τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐτι καὶ σήμερον, καὶ ὁ λαὸς ἐξακολουθεῖ φέρων εἰς τὸν τάφον αὐτοῦ ἀρώματα, ὁπώρας καὶ ἄνθη.

ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ.

—ooo—

Τὸ 1819 ἔτος Γάλλος τις, Κάρλος Βουσσὸς τὸ ὄνομα, στενοχωρηθεὶς εἰς Παρίσιους, μετέβη εἰς Νεο-Ὀρλεάν, ὅπου ἐβόησε τὸν Μάϊον μῆνα. Ὁ Γάλλος αὗτος ἦτο νέος εὐσώματος, ῥωμαλέος, ἐπιτήδειος κινηγὸς καὶ ἱππεὺς ἀριστος. Εἶχε δὲ καὶ πνεῦμα καὶ γενναϊότητα καὶ εὐθυμίαν καὶ ἀξιώλογον χαράκην, ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ χρεὴ.

Εἰς τοὺς πολιτισμένους τόπους, ὁ δανειστής εἶναι